

3) основною формою наукової роботи університетів, пов'язаною з отриманням фінансових ресурсів, лишається виконання фундаментальних і прикладних держбюджетних наукових тем, міжнародних грантів, тоді як мало хто опікується комерціалізацією наукових досліджень;

4) гальмують впровадження у практику результатів наукових досліджень університетів різні причини, проте головними з-поміж них є відсутність співробітництва між наукою та бізнесом і неготовність останнього впроваджувати в життя результати наукових розробок;

5) науковці закладів вищої освіти мають низьку академічну культуру підприємництва, їм не вистачає ініціативності, знань маркетингу, проектного менеджменту, розуміння механізмів співпраці з реальним сектором економіки.

Попри низьку проблем та особливостей становлення в Україні академічне підприємство є тим реальним механізмом, який має забезпечити інноваційну трансформацію вищої освіти в нашій країні. Усвідомлення та визнання цього факту пришвидшить процес модернізації вищої освіти, зламає сформований в останні роки стереотип про її невідповідність суспільним запитам і неадекватну участь у побудові в Україні сучасної економіки.

Література

1. Hackett E. Science as a Vocation in the 1990s: The Changing Organizational Culture of Science. The Journal of Higher Education. 1990. Vol. 61 (3). P. 241-279.

Біленко О. В.

кандидат економічних наук, доцент

Коляда Т. Г., студентка

Національний університет «Запорізька політехніка»

м. Запоріжжя, Україна

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ: ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ

Процес науково-технічного та соціального прогресу, кризові економічні, демографічні, політичні, екологічні та інші явища, що виникають у сучасному світі, неминуче позначаються на системі освіти. На сьогоднішній день рівень освіти неминуче залежить від вміння пристосовуватись до вимогливого соціально-економічного середовища, використовуючи інноваційні методи навчання. Одним з таких методів є дистанційне навчання.

Дистанційне навчання - сукупність технологій, що забезпечують доставку студентам основного обсягу навчального матеріалу, інтерактивна взаємодія студентів і викладачів у процесі навчання, надання студентам можливості самостійної роботи з навчальними матеріалами. Ця система була винайдена у Великобританії і зараз активно використовується жителями Європи, для одержання додаткової освіти.

Студент, постійно виконуючи практичні завдання, здобуває стійкі автоматизовані навички. Формування теоретичних і практичних навичок досягається в процесі систематичного вивчення матеріалів і прослуховування й повторення за диктором вправ на аудіо- й відеоносіях [3].

Головною перевагою дистанційної освіти є мобільність та економія часу. Таке навчання дає змогу вчитися, знаходячись на будь-якій відстані від навчального закладу. Все, що потрібно – персональний комп'ютер та інтернет з'єднання.

Дистанційне навчання звільняє від необхідності відвідувати навчальний заклад у визначений розкладом час. Така система дає можливість навчатися людям з медичними обмеженнями, створюючи рівні можливості одержання освіти. Для викладачів система дистанційної освіти створює можливості самовдосконалюватись.

Під час дистанційного навчання студентів формується готовність до постійного оволодіння новими знаннями, мобілізуються їх задатки, здібності та обдарованість, утверджуються навички брати на себе відповідальність, співпрацювати, розвивається новий тип мотиваційної сфери, що впливає на загальну креативність студента, сприяє створенню нової позиції особистості.

В процесі самостійного опрацювання інформації студенти набувають корисні якості, що стають у нагоді в майбутньому професійному житті. Окрім всього, ця інноваційна форма навчання дозволяє здобувати освіту паралельно з побудовою кар'єри, без ризику втратити при цьому роботу [1].

Проте, ця форма освіти має і свої недоліки. Одним з найважливіших факторів дистанційного навчання є поступовість та послідовність. Вступ до дистанційного навчання не має бути неочікуваним як для студентів, так і для викладачів, адже це може стати психоемоційним приводом для стресу, якщо нову форму навчання потрібно опанувати терміново.

Ефективність методу дистанційного навчання набагато більша при невеликій кількості студентів, кожен з яких має бути достатньо мотивований. Перед викладачами постає ще одне нелегке завдання: впевнене володіння персональним комп'ютером. Суспільство розвивається, а разом з ним і не без того високі умови для працівників освіти[2].

Відсутність особистісного контакту між викладачем та студентом обумовлює менш ефективне передання знань та їх засвоєння, що погіршує процеси спілкування і соціалізації як студентів, так і викладачів. Можливість негайного обговорення запитань, що виникають у студентів в процесі виконання завдань, та роз'яснення викладачем ситуації на конкретних прикладах, часто відсутня.

Мобільність вважають головною перевагою дистанційного навчання, однак вона має бути забезпечена наявністю певних умов і можливостей. Зокрема, необхідною є наявність відповідної комп'ютерної техніки та якісного інтернет з'єднання, проте студенти з віддалених регіонів країни можуть навіть не мати доступу до цього.

Пріоритетом сучасної концепції модернізації вищої освіти має бути створення інноваційного середовища у вищих навчальних закладах шляхом нововведень, таких як інноваційні методи навчання. Такий метод освіти як дистанційне навчання досить зручний та ефективний, хоча і має свої недоліки й обмеження.

Водночас, він дозволяє виявити нові здібності студентів, використовуючи мінімум часу та зусиль.

Однак, для успішного впровадження дистанційного навчання потрібно переглянути зміст і спрямованість підготовки та підвищення кваліфікації педагогів з метою формування їх професійної готовності до роботи в умовах інноваційного навчання, запровадити систему матеріального стимулювання педагогів, які активно впроваджують інноваційні методи у навчальний процес. За таких умов метод дистанційного навчання може бути ефективним як для студентів, так і для викладачів.

Література

1. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі. URL: http://elibrary.kubg.edu.ua/4280/1/Kozak_LV_Doslidjennya_innov_mod_2014.pdf (Дата звернення: 10.04.2020).
2. Морозов В. Філософія впровадження інновацій у педагогічний процес: Вища освіта України. 2014. № 2. С. 36–39.
3. Шестопалюк О.В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів: Теорія і практика управління соціальними системами. 2013. №3. С. 118-124.

Іванов Ю. В.

кандидат економічних наук, доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі», м. Полтава, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ ОСВІТИ

Сьогодні логістику визначають як науку, процес, концепцію і інструмент управління. Враховуючи те, що логістика визначається молодою наукою, вона не має доки стійкого понятійного апарату, змінюється і саме визначення логістики.

Багато дослідників визначають логістику як процес планування, організації і контролю руху матеріальних потоків, супутніх їм інформаційних та фінансових потоків і сервісу з метою повного задоволення вимог споживачів з оптимальними витратами ресурсів.

На думку А. М. Гаджинського, логістика – наука про управління матеріальними і пов'язаними з ними інформаційними, фінансовими і